

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2568

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน
เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

THE DEVELOPMENT OF A COMPETENCY-BASED TRAINING CURRICULUM
IN BASIC MOVEMENT SKILLS FOR THE DEVELOPMENT OF PHYSICAL
EDUCATION LEARNING USING THE ACTIVE LEARNING CONCEPT
FOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

วรวุฒิ หวังสุข^{*1}, ธีรนนท์ ตันพานิชย์²

Worawut Wangsuk^{*1}, Theeranan Tanphanich²

^{*1}หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{*1}Doctor of Education, Department of Physical Education and Sport, Faculty of Education
and Development Sciences Kasetsart University

²ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²Department of Physical Education and Sport, Faculty of Education
and Development Sciences Kasetsart University

* Corresponding Author e-Mail: worawut.wangsuk@ku.th

(Received: 2025, May 30; Revised: 2025, July 9; Accepted: 2025, July 15)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม จำนวน 15 คน 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ จำนวน 5 คน 3) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการยืนยันหลักสูตรการฝึกอบรม จำนวน 9 คน 4) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับประเมินคุณภาพคู่มือ จำนวน 5 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบประเมินคุณภาพคู่มือหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษา

ข้อมูล และสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดการวิจัยและสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก 2) แนวทางการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก 8 ข้อคำถาม 3) สร้างคู่มือหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน 4) ยืนยันคู่มือหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ด้วยวิธีการสนทนากลุ่มจากผู้เชี่ยวชาญ 5) การจัดทำและประเมินคุณภาพคู่มือหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 5 หน่วยการเรียนรู้ มีระยะเวลาในการฝึกอบรม 18 ชั่วโมง โดยระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม รวมทั้งหมด 3 วัน วันละ 6 ชั่วโมง แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ เจตคติ และทักษะในการสอนทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติจริง โดยมีขั้นตอนหลักในการดำเนินกิจกรรมในแต่ละหัวข้อคือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นดำเนินกิจกรรม และ 3) ขั้นสรุป เพื่อให้ผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ และทักษะที่ได้รับไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: หลักสูตรฐานสมรรถนะ; การเคลื่อนไหวพื้นฐาน; การเรียนรู้เชิงรุก

ABSTRACT

This study aimed to develop a competency-based training curriculum for fundamental movement skills to enhance physical education learning through active learning approaches among elementary school students. A mixed-methods research design was employed, involving four target groups selected through purposive sampling: 15 experts for training curriculum development, 5 experts for assessing the appropriateness and feasibility of the curriculum, 9 specialists for curriculum confirmation, and 5 experts for evaluating the quality of the training manual. Research instruments included in-depth interview forms and a quality assessment form for the competency-based training curriculum manual. The research process comprised five stages: 1) a preliminary study and data survey to establish the research framework and develop interview forms; 2) formulation of interview guidelines and collection of data through eight in-depth questions to inform curriculum design; 3) creation of the competency-based training curriculum manual for fundamental movement skills; 4) validation of the manual through expert focus group

discussions; and 5) development and quality assessment of the manual. Data were analyzed using means and standard deviations.

The results indicated that the final curriculum consisted of five learning units with a total training duration of 18 hours, implemented over three days at six hours per day. The curriculum was designed to equip trainees with the knowledge, attitudes, and instructional skills necessary for teaching fundamental movement skills, employing lectures, demonstrations, and hands-on activities. Each learning unit followed three core phases: introduction, activity implementation, and conclusion. These phases aimed to facilitate the practical application of acquired knowledge and skills to improve the effectiveness of physical education instruction.

Keywords: competency-based curriculum; fundamental movement skills; active learning

บทนำ

การศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ด้วยวิวัฒนาการที่ทรงอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาการจัดการเรียนการสอน ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยุคแห่งอนาคตใหม่ที่ครูจะต้องบูรณาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพเต็มศักยภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ สร้างนวัตกรรมสำหรับการจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้ด้วยกระบวนการคิดและการฝึกปฏิบัติโดยเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบการที่เหมาะสม และสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง รวมทั้งการแสดงออก การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นต้น (เด่น ครองคัมภีร์, 2565, หน้า 340)

ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทักษะที่มีการพัฒนาในช่วงวัยเด็ก และเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ (ณัฐิกา เฟ็งลี, 2562, หน้า 198) การเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย การเคลื่อนไหวร่างกายทำให้สมองเห็นโลกในมุมมองต่าง ๆ การบูรณาการของข้อมูลทางประสาทสัมผัส ภาษา และความคิด การเรียนรู้ที่จะใช้พื้นที่ การมีเวลาสำรวจและฝึกฝน เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทางร่างกายของเด็ก ประสบการณ์ของเด็ก จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับมิติ ระยะ ทิศทาง เวลา ความเร็ว แรง ฯลฯ เป็นพื้นฐานสำหรับของการเกิดการเรียนรู้สู่ทักษะ และประสบการณ์ ผ่านการรับรู้ในเชิงปฏิบัติการสู่พัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยการสนับสนุนหรือเปิดโอกาสในเด็กได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติทักษะทางกาย ในกิจกรรมเกมและกีฬา เป็นการสร้างพื้นฐานเบื้องต้นของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (learning process) กระบวนการคิด การประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง มีเหตุและผลในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญให้กับเด็ก ได้นำไปใช้เป็นฐานความคิด (base of thinking) ที่สำคัญในการนำไปสู่การพัฒนาต่อ

ยอดเป็นความคิดอย่างมีเหตุผลมีลำดับขั้นตอน ที่จะช่วยกระตุ้นความสามารถในการเรียนรู้ และความเข้าใจของเด็กได้อย่างมากและเร็วยิ่งขึ้น โดยมีผู้ฝึกสอนกีฬา ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำปรึกษา ในการช่วยพัฒนาส่งเสริมให้เป็นความคิดที่มีเหตุและผล มีความสามารถคิดพิจารณาวิเคราะห์ได้ว่า สิ่งใดควรหรือไม่ควรเพราะเหตุใด รู้จักกาลเทศะ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะพัฒนาส่งเสริมวุฒิภาวะ (maturity) ของเด็กให้ได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น (เจริญ กระบวนรัตน์ และณัฐนรี กระบวนรัตน์, 2563, หน้า 2)

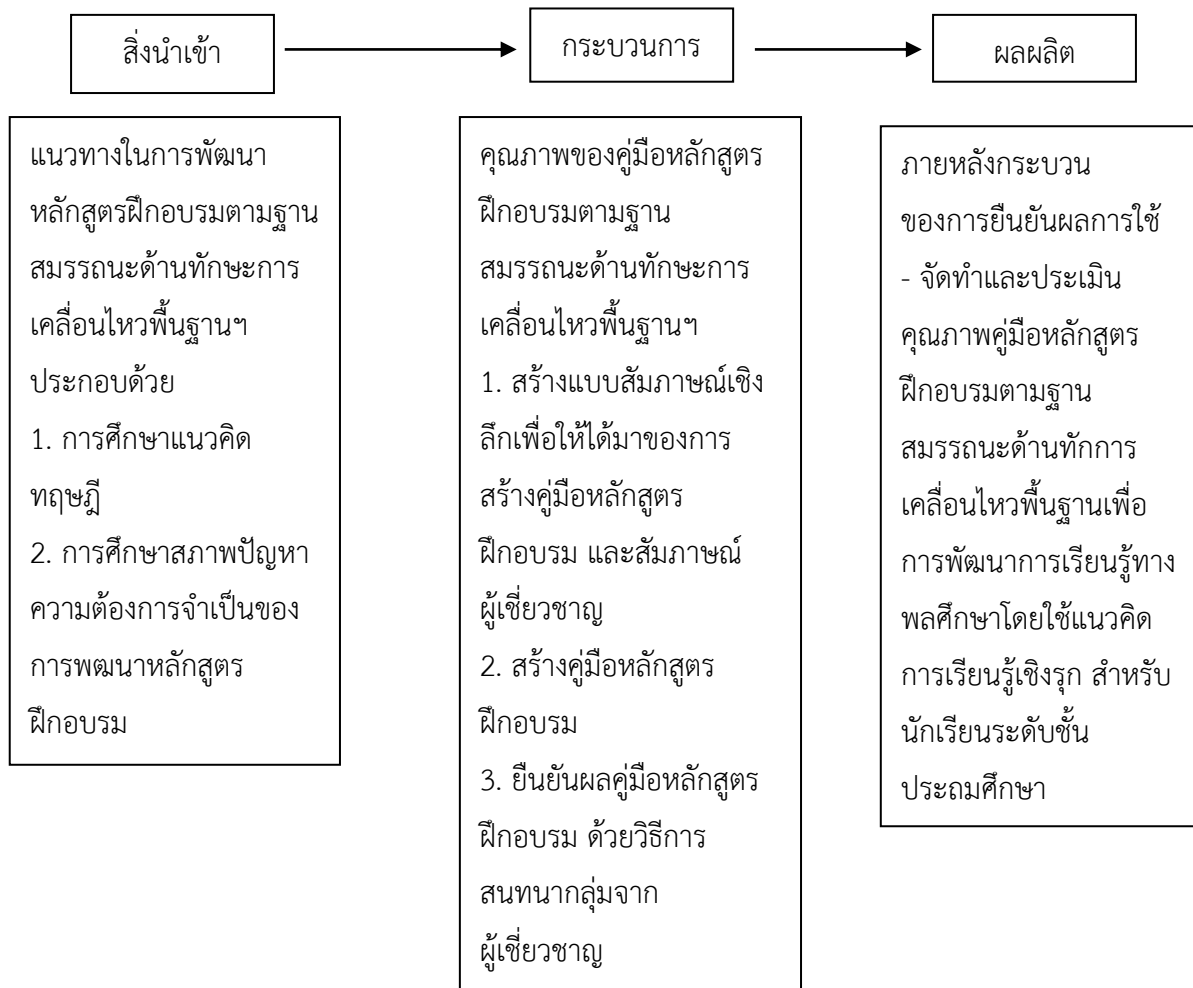
จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้น ในกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงควรมุ่งเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ทางทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่ทักษะกีฬาพื้นฐานของนักเรียน เพื่อให้กิจกรรมทางพลศึกษามีความถูกต้อง ปลอดภัย เกิดทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวที่ดีและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน (สิทธิพงษ์ ปานนาค, 2564, หน้า 130) หากนักเรียนมีพื้นฐานการเคลื่อนไหวที่ดี ก็จะสามารถนำไปใช้ในการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันมีประสิทธิภาพและปลอดภัย ดังนั้นแนวทางการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะในกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางพลศึกษาจะต้องมีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและหลากหลายรูปแบบ ผู้วิจัยจึงพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มี 4 กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมายที่ 1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 15 คน ประกอบด้วย 1) ครูหรืออาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเคลื่อนไหว ด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา และวิทยาศาสตร์ การกีฬา ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 3 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 9 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้สอนหรือครูระดับประถมศึกษา และกลุ่มผู้บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษาผู้อำนวยการ และศึกษานิเทศก์ จำนวนตามกลุ่ม

ดังนี้ 3.1) กลุ่มผู้สอนหรือครูระดับประถมศึกษา จำนวน 6 คน 3.2) กลุ่มผู้บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ 2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาหลักสูตร หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงต์ (IOC) จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ครูหรืออาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเคลื่อนไหว กีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 1 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 1 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ 3 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการยืนยันการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (focus group discussion) เลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้วิธีการเลือกเป้าหมายแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 9 คน ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเคลื่อนไหว หรือครูอาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษา จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ทำงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากกว่า 5 ปี 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ทำงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากกว่า 5 ปี และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ทำงาน และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากกว่า 5 ปี

กลุ่มเป้าหมายที่ 4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประเมินคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 5 คน ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย 1) ครูหรืออาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือสูงกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเคลื่อนไหว ด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 1 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบประเมินคุณภาพคู่มือหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีของ Rovinelli และ Hambleton (Srisa-ard, 2002, p. 20) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงต์ (index of item objective congruence: IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง .75-1

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2568

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 4 กลุ่ม ระหว่างเดือน ตุลาคม 2567 ถึง มกราคม 2568 รวม 4 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (Kahn & Best, 2006, p. 190) ดังนี้ 4.50-5.00 หมายถึงมีความเห็นด้วยมากที่สุด 3.50-4.49 หมายถึงมีความเห็นด้วยมาก 2.50-3.49 หมายถึงมีความเห็นด้วยบ้าง 1.50-2.49 หมายถึงมีความเห็นด้วยน้อย 1.00-1.49 หมายถึงมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าผู้วิจัยสามารถสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 8 ข้อคำถามคือ 1) การนำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปปรับใช้กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวตามพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในปัจจุบันเป็นอย่างไร 2) หัวข้อสำคัญในการฝึกอบรม ฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก 3) กิจกรรมการฝึกอบรมฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก 4) รูปแบบวิธีการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก 5) สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มีความสำคัญต่อขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน 6) การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก 7) แนวทางการแก้ไขปัญหาที่พบ และปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ และ 8) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากประเด็นที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 แนวทางการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อนำข้อมูลสู่การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยสร้างหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงถึงหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเพื่อทราบสภาพปัญหา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานฯ และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นแนวทางในการจัดทำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีข้อคำถามเพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ จำนวน 8 ข้อคำถาม

ตอนที่ 2 แนวทางการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมตามฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าการนำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปปรับใช้กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวตามพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษานั้นส่วนใหญ่จะใช้กีฬาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมและการประเมินผล เน้นทักษะกีฬามากเกินไป มีโรงเรียนส่วนน้อยที่มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเน้นผู้เรียนและประเมินผลในหลายด้าน กิจกรรมการฝึกอบรมฐานสมรรถนะด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานควรเป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน เน้นการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย อุปกรณ์มีสีสัน และมีกติกาที่เข้าใจง่าย สอดคล้องกับ วัชรพล เคนศรี (2562, หน้า 3) ที่ศึกษาสภาพปัญหา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา พบว่าการสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นบทบาท ของครูประจำชั้น และมีปัญหาคือขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้าน สถานที่ วัสดุอุปกรณ์อีกด้วย การนำหลักสูตรสมรรถนะ มาปรับใช้กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวตามพื้นฐานในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นแนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะและศักยภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในวิชาพลศึกษา ที่เน้นทั้งการพัฒนาร่างกาย จิตใจ สังคม และทักษะชีวิต ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มุ่งมองต่อการนำไปปรับใช้ เสवालักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ดันพานิชย์ (256, หน้า 155) กล่าวว่าสมรรถนะครูพลศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพครูและผู้เรียนให้เป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษาและสอดคล้องกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ ต้องมีสมรรถนะด้านตนเองและวิชาชีพ กล่าวคือมีคุณวุฒิทางด้านพลศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจด้านวิชาการ มีความรอบรู้เกี่ยวกับการ เคลื่อนไหวในแต่ละช่วงวัย เจริญ กระบวนรัตน์ (2561, หน้า 10) กล่าวว่าพัฒนาส่งเสริมจะเกิดจากการให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรม และเล่นเกมต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมไว้ เพื่อพัฒนารูปแบบ วิธีการ และทักษะการเคลื่อนไหว ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ของตัวผู้ฝึกเองว่า รูปแบบวิธีการหรือกิจกรรมที่นำมาใช้ให้เด็ก ๆ ฝึกปฏิบัตินั้นมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้หรือไม่ ในการเตรียมกิจกรรมและเลือกรูปแบบวิธีการสอนที่แตกต่างและหลากหลายให้เด็กได้ ฝึกปฏิบัติเพราะเด็กแต่ละคนมีความฉลาดและความสามารถในการรับรู้เรียนรู้และการปรับตัวโดยธรรมชาติ ไม่เหมือนกัน สิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม คือ การถ่ายทอดทักษะชีวิตให้กับเด็กทุกคน ค้นคว้าหารูปแบบวิธีการสอนและการฝึกทักษะ ให้เกิดทักษะ ความรู้และ ความเข้าใจในการนำไปใช้ดำเนินชีวิตของตนเองได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้ใช้คู่มือควรศึกษาทำความเข้าใจคู่มือก่อนการนำไปใช้ ในการพัฒนาครูผู้สอนครูพลศึกษาและครูประจำชั้นควรได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก
2. ผู้ใช้คู่มือสามารถบูรณาการกับรายวิชาอื่น หลักสูตรนี้สามารถบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ เพื่อสร้างการเรียนรู้แบบองค์รวม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การติดตามพัฒนาการของนักเรียน ควรมีการศึกษาติดตามผลกระทบของหลักสูตรต่อพัฒนาการของนักเรียนในระยะยาว เพื่อความต่อเนื่องและผลกระทบต่อการเรียนรู้ในระยะยาว
2. การศึกษาในบริบทที่แตกต่าง ควรศึกษาการใช้หลักสูตรในบริบทที่ต่างกัน เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้งานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน
3. ควรศึกษาการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การวิจัยควรเน้นการศึกษาประสิทธิภาพและความเหมาะสมของเทคโนโลยีต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- เจริญ กระบวนรัตน์. (2561). การออกแบบโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็ก. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 44(2), หน้า 7-16.
- เจริญ กระบวนรัตน์ และณัฐนรี กระบวนรัตน์. (2563). ข้อจำกัดในการทำหน้าที่ด้านความคิด ความรู้ และการประมวลผลของเด็ก. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 46(2), หน้า 1-14.
- ณัฐิกา เฟื่องลี. (2562). ผลของโปรแกรมทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่มีต่อทักษะกลไกการเคลื่อนไหวของเด็กปฐมวัย. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 47(3), หน้า 196-216.
- เด่น ครองคัมภีร์, พงษ์เอก สุขใส และภูฟ้า เสวกพันธ์. (2565). สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วมสำหรับครูพลศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 24(3), หน้า 338-345.
- วัชรพล เคนศรี. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน*. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาพลศึกษา, คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิทธิพงษ์ ปานนาค. (2564). การประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพสู่การวิจัยในชั้นเรียนทางพลศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 16(1), หน้า 129-136.
- เสาวลักษณ์ ประมาน, ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และธีรนนท์ ต้นพานิชย์. (2565). สมรรถนะครูพลศึกษา. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 9(1), หน้า 153-164.

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2568

Kahn, J.V., & Best, J.W. (2006). *Research in Education*. New Jersey: Prentice-Hall.

Srisa-ard, C. (2002). *Removal of heavy metals from wastewater by adsorption using chitosan*. Nakhon Ratchasima: Suranaree University of Technology.